

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja “Lai visi būtu vienoti,... kā arī mēs esam viens!” Jņ 17, 21-22

Dārgie miera bērni! Ikviens, kurš ir kristīts Trīsvienīgā Dieva vārdā, tiek saukts par Dieva bērnu un ir iekļauts Dieva ģimenē. Taču vai visi nokristītie ir patiesi Dieva bērni? - to var konstatēt tikai pēc katra kristieša reālajiem darbiem ikdienas dzīvē. Jau vairāk kā 3 mēnešus turpinās kristiešu genocīds Ukrainā, ko veic Krievijas “kristieši”, kurus absolūti par tādiem nevar nosaukt. Naidis pret tuvākajiem ir sašķēlis ne tikai sabiedrību, bet pat Kristus Baznīcu, kuru Jēzus dibināja kā vienu, svētu, katolisku un apustulisku pestīšanas institūciju, lai kristieši varētu labāk izpildīt vissvarīgāko Dieva un tuvākmīlestības bausli. Mēs it kā visi lūdzamies par mieru Ukrainā un visā pasaulē, bet vai reāli esam miera nesēji, ja vēlām ļaunumu un nāvi citu tautību brāļiem un māsām? Esam jau pieraduši pie kara briesmām, uz kurām noraugāmies kā uz gladiatoru teātri — kurš kuru uzvarēs. Tas ir neapraķstāms un briesmīgākais ļaunums - cilvēku vienaldzība pret nevainīgajiem cilvēkiem, kurus katru minūti iznīcina, bet valstu varenie tikai pārgudri spriedelē un nogaida, kamēr tiks iznīcinātas vairākas tautas Eiropas sirdī. Sātans ir izklīdinājis kristiešu armiju, kas vairs nespēj cīnīties ar elles spēku uzbrukumiem, jo Eiropas Savienība ir sašķelta un drīz pati sevi sagraus, ja neatgriezīsies pie Kristus baušļiem.

Jūnija mēnesis ir veltīts Jēzus Sirds godināšanai. Mums ir dedzīgi jāpārlūdz Pestītāju par mūsu un visu kristiešu sadalītības grēkiem. Bez grēku nožēlas un gandarīšanas visa pasaule aizies bojā, bet Kristus to nevēlas, jo ir atdevis par mums savu dzīvību, lai mēs visi dzīvotu kā Dieva bērni.

Mīļie draugi! Šogad 17.09. mēs svinēsim mūsu dievnama 30 gadu jubileju ar arhibīskapa vizitācijas dievkalpojumu draudzē. Ļoti gribētos vasarā paspēt uzlikt jaunas grīdas flīzes, kas ir jau pasūtītas, un altārdaļas parketu, ja tikai mums pietiks līdzekļu. Diemžēl draudzes locekļi praktiski ir pārtraukuši ziedot dievnama remontdarbiem, jo domā, ka tie ir pabeigti. Daudzi vēl nav atgriezušies draudzē pēc Covida ierobežojumiem, citi klaiņo pa svešām draudzēm, nogaidot prāvesta pārceļšanu, lai varētu atgriezties uz visa gatavā kā varoņi... Tas arī ir liels grēks, ja mēs esam sašķelti savās draudzēs, jo no tā cieš visa Baznīca.

Protams, kara izraisītā ekonomiskā krīze stipri iespaido jūsu ziedojumu iespējas. Taču no tā būs atkarīga arī iespēja sagādāt granulas ziemas apkurei, kuru cenas ir ļoti lielas. Es aicinu visus mobilizēties lūgšanās uz Dieva Apredzību mūsu materiālajās vajadzībās, jo mums ir pozitīva pieredze šajā jomā, piesaucot arī Dievmātes, sv. Ritas, Jāzepa un Antona palīdzību. Būsim vienoti šajā frontē un nāksim palīgā draudzes praktiskajos darbos, piemēram, zāles pļaušanā dievnama teritorijā.

Lai jums svētīgs vasaras brīvlaiks, kurā neaizmirsīsim turpināt savu garīgo darbu! Paldies visiem, kuri mūs atbalstāt! Svētīgu Vasarsvētkus! *Prāvests Andris Solīms*

Mīļā, skanīgā Lielvārdes draudze!

Mūsu ģimenes vārdā vēlamies izteikt sirsnīgu pateicību par iespēju piedalīties skaistajos sv. Ritas svētkos jūsu brīnišķīgajā dievnamā! Šie svētki mums bija kā mirklis atpūtas šajā nemierīgajā laikā. Lai sv. Rita palīdz mums visiem pārvarēt jebkurus pārbaudījumus, lai mūsu ģimenes mums ir kā miera ostas pat visstiprākajās vētrās!

Esam sagaidījuši jūniju ar ziediem plāvās, vasaras lietavām, Vasarsvētkiem, Jāņa Kristītāja svētkiem, Pēterdienu. Lai vasaras siltās lietavas noskalo putekļus no mūsu dvēselēm un atgriez mūs visus dievnamos, kuros nu varam baudīt sv. Mises bez maskām un ierobežojumiem! Vasarā mums atklājas Dieva radītās dabas skaistums. Katrā ziedā, katrā saules rietā mēs varam saskatīt Dieva nebeidzamo mīlestību un varenību. Neatstāsim savus dievnamus novārtā, jo bez Dieva svētības nebūtu nekā, arī ražas mūsu dārzos.

Tomēr, ja starp siltajām, saulainajām vasaras dienām gadās arī kāda negaisa mākoņu, pērkona dārdū vai zibens spērienu piepildīta, tad izmantosim iespēju visi kopā paslēpties zem liela lietussarga un izbaudīt varavīksnes krāšņumu.

Lai miers, mīlestība un satiecība ir jūsu ģimenēs!

Rita un Jānis Ķepuri

Jo Dievs ir mīlestība

Manā draudzē ik pa brīdim klusītēm notiek kāda jauka aktivitāte, respektīvi, viens otram iedod izlasīt labu grāmatu. Tādā veidā manās rokās nonāca vēl viena skaista grāmata, kas mani iedvesmoja un mudināja uzrakstīt šo rakstu. Gribēju pastāstīt nevis par mīlestības un pazemības piepildīto gruzīnu mūku, kurš ir šīs grāmatas varonis, bet gan dažas atziņas, kas palikušas manas pierakstos no šīs grāmatas. Proti, vai tas ir tik vienkārši iemantot un paturēt lēnprātību, laipnību un labestību.

Lēnprātību es varētu piemērot saskarsmē ar cilvēkiem gan ģimenē, gan darbā, kā arī draudzē. Jo lielāku atbildību es uzņemos, jo vairāk es saprotu, ka man vajadzīga lēnprātība. Jo īpaši tajos brīžos, kad tev blakus ir noraizējies cilvēks. Vai arī - tu liec kādam kaut ko darīt, vai vēlies atstāt kādu ietekmi. Šādos brīžos jo vairāk atceros šo atziņu, precīzāk, esi lēnprātīga, jo lielāki ir šīs dienas panākumi.

Es labprāt gribētu būt vienmēr laipna. Tas gan būtu izcili, ja tā varētu laipni dzīvot ikdienas un vienmēr. Man ir grūtāk būt vienmēr laipnai, ja neesi tai vietā gaidīta un ja apkārt valda naidis vai nesaskaņa. Dažreiz pat steiga tevi izstumj no laipnības ceļa. Ja tā padomā, tad kaut vai, agresīvi vadot automašīnu uz lielceļa, tu

radi negatīvas domas citiem. Tu nojaut, ka tava laipnības neesamība radījusi haosu apkārtējos cilvēkos. Parasti man atmiņā paliek vai nu labās, vai sliktās lietas. Un, jo lielāka vai iespaidīgāka tā ir, jo ilgāk tā manī paliek, vai vismaz liek par sevi atgādināt.

Ja lēnprātību un laipnību vēl varu aptvert, tad grūtāk iet ar vēlmi dāvēt labestību. Ja nu vienīgi tev ir kādas ciešas saistības ar kādu, piemēram, ar ģimeni, tad labestība tur visvairāk mājō. Ja esmu darījis labas lietas vai darbus, esmu dāvējis labestību, tad neteikti šīs labās emocijas mani pārņem un dzīvo manī. Tā gluži nevarētu teikt par ļaunumu. Vismaz es cenšos no ļaunā tikt vaļā ar visiem spēkiem un pēc iespējas ātrāk. Lai skaidrāk izteiktos, te nu citāts no izlasītās grāmatas:

“Mīlestība ir lēnprātīga, mīlestība ir laipna, tā neskauž, mīlestība nelielas, tā nav uzpūtīga, tā neizturas piedauzīgi, tā nemeklē savu labumu, tā neskaistas, tā nepiemin ļaunu, tā nepriecājas par netaisnību, bet priecājas par patiesību, tā aplāj visu, tā tic visu, tā cer visu, tā panes visu.” (1 Kor 13, 4-7)

Tas liekas tik vienkārši - esi lēnprātīgs, vienmēr laipns un labestīgs. Es ceļos katru rītu ar šādu noskaņu. No rītiem gribasspēks man ir liels, cerība arī. Ķeroties klāt pie mazākiem vai lielākiem darbiem, nu šodien gan jācenšas izdarīt visu, lai to mērķi sasniegtu, dienu piepildītu ar šīm labām domām. Un tad nonāc situācijā, ka kaut kas noiet greizi un nepareizi. Neko vairs nevar izlabot. Pie sevis nodomāju un sevi mierinu: “Kā ir, tā ir”. Un nemaz man nav jāmeklē attaisnojums, nav jāizrāda neizpratne, kurā momentā tā labā, skaistā apņemšanās ir no tevis aizbēgusi. Lai stiprinātu sevi, noslēgumā te nu būs atbilde vai vēl viens citāts no izlasītās grāmatas: “Esiet visu cilvēku priekšā pilni lēnprātības un mīlestības, un, ja arī jūs nespējat mīlēt visus, tad vismaz izturieties pret viņiem labvēlīgi. Labestība atvērs jums paradīzes vārtus, pazemība ievēdīs tur, bet mīlestība jums atklās Dievu. Dievs ir saskatāms vienīgi patiesā, dievišķā mīlestībā, jo “Dievs ir mīlestība.” (1 Jņ 4, 8)”

Sarmīte Zoltnere

Vasaras jaukums

Klāt ir skaistākais laiks – vasaras sākums. Skaistākais laiks dabā – ziedošās pļavas un skanīgās putnu dziesmas.

Skaistākais laiks – vasaras brīvdienų sākums skolēniem, atvaļinājumu laiks vecākiem.

Skaistākais laiks Baznīcā – daudzie un zīmīgie svētki – Vasarsvētki, Kristus Vissvētās Miesas un Asiņu svētki, Sv. Jāņa Kristītāja piedzimšanas, Vissvētās Jēzus Sirds, svēto apustuļu Pētera un Pāvila svinības.

Šajā mēnesī ikvienam ir jāsadala prioritātes un laiks, lai pietiek laika gan Dieva veidotās dabas apjūsmošanai, gan atpūtai un mīlestībai pret tuvāko, protams, lūgšanām un Dieva Vārda izziņai, pateicības izteikšanai Dieva Apredzībai. Ikvienu dienu pateiksimies Dievam par to, ka pati dzīve savienoja mūs ar Viņu, atklājot Viņa mīlestību pret mums grēciniekiem.

Arī šodien Pestītājs lūdz par mums, lai mēs neietu pazušanā, dāvē mums savu žēlastību, lai mēs mīlētu cits

citu, pateicoties Viņa Vissvētajai Sirdij, lai cilvēku vidū izzūd naidis, tolerances trūkums, neiecietība, karš. Mums ir pieejama Baznīca, lai varam atgūt mieru savās sirdīs, ģimenēs, draudzēs, valstī un pasaulē.

Kungs Dievs saka: “Es pats ganīšu savas avis un tās guldināšu. Pazudušo Es atradīšu, atmesto pārvedīšu atpakaļ, salauzto Es pārsiešu, vājo spēcīnāšu, pārtikušo un stipro Es sargāšu. Es ganīšu tās taisnīgi”. (Ez 34, 15-16) Lūk, tā ir garantija mūsu drošībai un aizsardzībai ikdienā!

Savukārt, aicinājums “Mācieties no manis, jo Es esmu lēnprātīgs un pazemīgu sirdi!” (Mt 11, 29) varētu ļoti labi noderēt šodienas sarežģītajā dzīves situācijā ikvienam cilvēkam.

Sv. Jāņa Priekšteča dzīve un vārdi aicināja uz grēku nožēlošanu, izvēloties pestīšanas un miera ceļu, bet daudziem mūsu tautā 23. un 24. jūnijs ir pagāniski svētki. Lūgšim, lai Kungs viņiem dāvē žēlastību iepazīt Baznīcu un Svēto sadraudzību, lai šajos datumos mūs iedvesmo Jāņa Kristītāja paraugs.

Kungs, esi žēlīgs Baznīcai, lai tā ar prieku, sirsnību, toleranci un ticību turpina sludināt Jēzus klātbūtni, vadi savu Baznīcu pa pestīšanas ceļu, vairo apustuļu un laju skaitu!

Lūdzu, dāvē mums žēlastību saprast Tavu gribu un drosmi to pildīt! Lai īpaši šajā laikā vairojas prieks un labais, mīlestība, iejūtība un tuvākmīlestība!

Antija un Huberts Vēveri

Dievmātes mēnesis

Tik skaists ir maijs, Dievmātes mēnesis! Zied zeme, krāsu raibums žilbina ziemas pelēcībā nogurušās acis, saule apmīļo mūsu bālās sejas un saber saujiņu mazu vasaras raibumu vaigu galos. Strazds izsvilpo savu prieku ābeles zarā, bet, cīruļa treļļus klausoties, dvēsele lido debesīs putnam līdzī. Kāpēc viņš kāpj augstu debesīs, savu dziesmu kā skanīgus zvaniņus kaisīdams? Varbūt grib pateikties mīļajam Dievam par šo krāšņumu – par zemi, kas pavasarī rūgst kā mīklas bļoda, par medaini smaržojošo pļavu, mežu, kas par spīti cilvēka mantkāriņajai rijībai audzē jaunas, sveķaini smaržojošas priedītes, varbūt par upes debesszilajiem ūdeņiem, kādu nav nekur citur pasaulē - tikai Latvijā.

Atgriezoties no citām zemēm, ieraugot Daugavas māmuļas zilās acis, saproti – esmu mājās, bet, ja tavš ceļš vijas cauri mežiem, gar bērzu baltkāju birzīm, caur mīlīgiem pakalniem, leknām pļavām, kur ganās raibu gotiņu ganāmpulki, un ceļa malā pie krusta redzi cilvēku pulciņu, kas dzied skaistās maija dziesmas Dievmātes godam, tad zini – tu esi Latgalē, mans draugs!

Tik skaista šī tradīcija, tik sīksti latgalieši turas pie tās. Pat padomju varas gados šie dziedājumi notika par spīti visam, par spīti bailēm, ka nodos, “nostučis” vietējiem čekistiem. Tikai latgaliskais spīts ļāva ignorēt briesmas, iet, darīt un ticēt.

Mēs kļūstam bagātāki, kļūstot vecāki, bet ne materiālā ziņā. Bagātība glabājas dziļi dvēselē. Tās ir mūsu atmiņas, kas reizēm ir skumjas, bet citreiz kā baltas ābeļu ziedlapas krīt pār galvu.

Šogad 4. maijā, klausoties mūsu valsts himnu pēc Mūrnieces kundzes uzrunas TV, atcerējos ko īpašu - tālo 1989. gadu, kad kādā skaistā pavasara dienā biju sadomājusi iztaujāt savus vecākus par Latvijas himnu, īsto himnu, kuras vārdus un melodiju toreiz zināja retais. Pēc darba nedēļas Rīgā, kur toreiz dzīvoju, biju aizbraukusi pie vecākiem uz Latgali, lai atvilktu elpu no pilsētas kņadas, stresa pilnā darba un tramvaja zem loga. Vecāki – abi lauku skolotāji – dzīvoja Vārkavā vienā no dzīvokļiem tiem laikiem modernajā skolotājiem celtajā mājā. Tētis bija skolas direktors, šī māja un jaunā skolas ēka bija viņa personīgais projekts skolēnu un skolotāju labā. Tajos laikos gaisā jau vēdīja brīvības jausmas, tāpēc viss, kas saistījās ar Latvijas brīvvalsti bija īpaši svarīgs; modās atmiņas, no slepeniem slēgtiem atmiņu kambarīšiem laukā nāca senaizmirsti tēli, kas kā ēnas tika gulējušas slēptākos stūrīšos un neuzdrīkstējušās pat elpot. No Latvijas himnas man prātā bija tikai sākuma vārdi: "Dievs, svētī Latviju...", pat melodiju lāgā neatcerējos. Mamma atcerējās melodijas sākumu. Abas spriedām, kādi vārdi varētu sekot tālāk. Tētis, paklausījies mūsu gudrības, nosmēja, piegāja pie savas dārgo papīru krātuves, kur pārējiem bija pieeja aizliegta ar visstingrāko sodu, un, mazliet parakājies, izņēma kādu padzeltējušu papīra lapiņu, kuru nolika mums priekšā.

Tur tā bija, Latvijas valsts himna ar vārdiem un notīm uz lapiņas, kas bija rūpīgi izgriezta no kādas Brīvvalsts laika mācību grāmatas.

Tā kā abas ar mammu bijām pietiekami muzikālas, sākām dziedāt. Vārdi un melodija ļoti viegli iespiedās atmiņā, bija tāda īpaša sajūta, ka šis mirklis ir īsts, ka tam sen bija tā jābūt. Kaut kur pazuda tas smagais slogs, kas bija daudzus gadus nospiedis prātus un dvēseli, kura vārds bija PSRS. Tas bija brīdis, kad sākās neatkarība, mana iekšējā, mūsu ģimenes neatkarība no svešu tautu uzspiestajiem meliem. Tikai... tas nebija ilgi. Tēvs pēkšņi metās uz durvīm, jo bija sadzirdējis klusus solīšus, tomēr kāpņu telpā vairs nebija neviena, tikai kaut kur apakšējā stāvā klusu noklaudzēja durvis. "Trakās!", sekoja dusmīgs izsauciens, lapiņa ar himnu tika atņemta un noglabāta drošā vietā, soda pirksts pāris reižu pavicinājās gaisā, un tika dota pavēle: "Nu, tagad pie darba!" Kā jau laukos, tā mums netrūka. Visi trīs pazudām 300 metrus tālāk atrodošās kūts virzienā.

Nākamajā dienā, svētdienā, braucu uz Rīgu, jo pirmdien uz darbu. Himna mani pavadīja, klusiņām to dungoju, jo beidzot zināju to. Tā bija mana, manas - nevis svešas valsts himna.

Tāpēc gribēju dalīties ar jums ar šo stāstu, jo laikā, kad pasaule šķiet brūkam Krievijas izraisītā noziedzīgā kara dēļ, ir tik svarīgi saglabāt to, kas mums vienmēr ir bijis dārgs, kura dēļ mūsu vectēvi atdeva savas dzīvības un izlēja asinis – Latvijas brīvība un neatkarība.

Saules mūžu Latvijai!

Rita Bobkova

Svētās Ritas svinības 22. maijā

Svētās Ritas svētku Misi celebrēja pieaicinātais Ogres dekāns – Andrejs Kazakevičs. Savu ievada uzrunu draudzei viņš uzsāka ar aicinājumu lūgties par visām

ģimenēm, jo šis ir ģimenēm veltītais gads, kas turpināsies līdz 26. jūnijam.

Mise iesākās ar "*Vidi aquam*" dziedājumu, kamēr tauta tika svētīta ar Lieldienu naktī svētīto ūdeni, kam sekoja svinīgais un skaistais mūsu draudzes kora dziedājums: Josefa Grubera komponētā "*Maria-Zeller*" izcilā mise. Ļoti svētsvinīgi skanēja "*Kyrie eleison*" (Kungs, apžēlojies). Līdzīgi slavas himna "*Gloria in excelsis Deo*" un pārējās Mises daļas izskanēja majestātiski un pagodinoši, jo šoreiz misi korim diriģēt uzņēmās pats mūsu priesterītis Andris Solims.

Pēc pirmā lasījuma no "Apustuļu darbiem" par Jeruzalemes pirmā koncila lēmumiem priesteris Kazakevičs dziedāja responsorija 67. Psalmu, bet koris un visa tauta braši un priecīgi kā refrēnu piedziedāja antifonu "*Surrexit Dominus vere, Alleluja*". Evaņģēlija lasījumā, ko uzrakstījis sv. Jānis, atskanēja slavenie Kristus vārdi: "Kas mani mīl, tas pildīs manus vārdus.. Kas mani nemīl, tas nepildīs manus vārdus.. Es jums atstāju mieru, es jums dodu savu mieru; ne tā, kā pasaule dod, es jums dodu. Lai jūsu sirdis neuztraucas un lai nebīstas! Ja jūs mani mīlētu, jūs priecātos, ka es aizeju pie Tēva.." (sal. Jņ 14, 23-29)

Sekoja dekāna A. Kazakeviča sprediķis, kurā viņš pieminēja to, kā savā bērnībā svētdienas laiks bija pavadīts dievbijīgā noskaņā un lūgšanās gan ceļā no Skrīveriem uz Lielvārdes baznīcu, gan pats dievkalpojuma laiks un atpakaļceļš, kas varēja sastādīt pat astoņas stundas dienā... Taču tas netika uztverts kā apgrūtinājums, bet drīzāk kā garīga atpūta. Dekāns arī pieminēja, ka, pateicoties priesterim A. Solimam, viņš ir tuvāk iepazīs sv. Ritas dzīvi un likteni, jo neiespējamo lietu Aizbildnes dzīvesstāsts viņam neesot bijis tik labi zināms. Svētā Rita ir bijusi kārtīga ģimenes māte saviem dēliem un uzticīga sieva savam vīram. Tomēr ģimene neatbalstīja viņas vēlmes pēc garīgās dzīves. Bieži nācās piedzīvot zināmu vardarbību no vīra, kurš bija Kašas pilsētas mērs un tika nogalināts. Toties šie pārbaudījumi palīdzēja viņai iemantot lēnprātību un pacietību. Ar lielu mīlestību un pašātvību uz Dievu viņa pildīja zvērestu, ko bija devusi savai ģimenei. Svētā Rita ilgojās pēc klostera dzīves, ko īstenoja tikai pēc sava vīra un dēlu nāves.

Kristus vārdi ienāk mūsu dzīvēs caur Svēto Garu, lai mēs saprastu, ka mēs esam kristieši, garīgas būtnes. Mēs esam Dieva adoptētie bērni, jo Dievs ar Svētā Gara palīdzību veido attiecības ar mums. Svētā Rita to labi saprata, baudot savā sirdī mieru arī smagajos dzīves brīžos. Labi izkopta garīgā dzīve dod ikvienam patiesu mieru. Ļausim, lai svētā Rita ienes gaismu arī mūsu ģimenēs. Lai tajās ienāk Kristus gaisma!

Pēc kora skaistajiem dziedājumiem piesātinātās Mises sekoja svētku Vesperes un euharistiskā procesija, kurā bija prieks par mazo bērnu piedalīšanos rožukroņa un spilventiņu nešanā. Bija ļoti jauka un svētsvinīga gaisotne visā svētās Ritas atlaidu dievkalpojumā, kas noteikti piepildīja ticīgo sirdis ar prieku un pateicību Kungam. Dieva svētību visai mūsu draudzei!

Edīte Graudiņa

**Jūnija mēneša
dievkalpojumu
kārtība
Lielvārdes Romas
katoļu draudzē
Svētdienās:**

10:00 – Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana un
adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās:

sv. Mise pl. **19:00** un **Jēzus Sirds dievkalpojums.**

Praktizēsim Jēzus Sirds dievkalpojumus ģimenēs!!!

2.06. — mēneša pirmajā ceturtdienā pirms sv. Mises
pl. **18:00** būs Svētā Stunda un **Jēzus Sirds
dievkalpojums.** Pl. **19:00** - **Pateicības sv. Mise par
prāvesta Andra Solima Priesterības 31 gadu.**

3.06. — Mēneša pirmajā piektdienā pēc sv. Mises
pl. **19:00** sekos **Jēzus Sirds dievkalpojums.**

5.06. — **Vasarsvētkos jeb Svētā Gara nosūtīšanas
svētkos:** svinīgā svētku sv. Mise pl. **11:00**
un **Jēzus Sirds dievkalpojums.**
Noslēdzas Lieldienu laiks!

6.06. — **Vissvētākās Jaunavas Marijas, Baznīcas
Mātes svētkos:**

sv. Mise pl. **19:00** un **Jēzus Sirds dievkalpojums.**

12.06. — **Vissvētās Trīsvienības svētkos:**
pl. **11:00** — svētku sv. Mise un **Jēzus Sirds dievk.**

16.06. — **Kristus Miesas un Asiņu svētkos:**
Pēc Mises pl. **19:00** sekos **Jēzus Sirds dievk.**

19.06. — **Kristus Miesas un Asiņu svētku
oktāvas svētdienā:**
pirms sv. Mises **10:30** - **Jēzus Sirds dievkalpojums,**
11:00 — sv. Mise un **Euharistiskā procesija
ar 4 evaņģēlijiem un bērnu pasvētīšana.**

23. jūnijā — **Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas
svētkos:** pl. **11:00** — sv. Mise, **Jēzus Sirds
dievkalpojums un lauku zāļu/ziedu pasvētīšana.**

24. jūnijā — **Vissvētākās Jēzus Sirds svētkos:**
pl. **19:00** — svētku sv. Mise un **Jēzus Sirds
dievkalpojums.** Atļauti gaļas ēdieni.

25. jūnijā — **Bezvainīgās Marijas Sirds svētkos:**
pl. **11:00** — svētku sv. Mise un **Jēzus Sirds
dievkalpojums.** Vakara sv. Mise nebūs.

29. jūnijā — **Sv. Apustuļu Pētera un Pāvila svētki:**
pl. **19:00** — svētku sv. Mise un **Jēzus Sirds dievklp.**

*Sirsnīgi sveicieni visiem Jāņiem, Pēteriem un
Pāvīliem debesīgo Aizbildņu svētkos!!!*

Uzmanību!

Aicinu pieteikties uz katehēzes nodarbībām
pieaugušajiem, gatavojoties uz Kristībām, Pirmo sv.
Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Pamudiniet visus,
kuri vēl nav sakārtojuši savu garīgo dzīvi, piedalīties šajās
apmācībās!!!

*Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi
puišus, vīrus, nākt dziedāt draudzes korī!!!
Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā
ministranti mūsu draudzē!!!*

3 1

**Lielvārdes katoļu
draudze sirsnīgi sveic
savu prāvestu Andri
Solimu Priesterības 31
gada jubilejā (2.06.) un
Šūpla dienā (10.06.).**

**Lai Dzīvības Ķēniņš stiprina dvēseles un
miesas veselību! Svētais Gars lai apgaismo un
vada, piešķir Dieva svētību un izturību,
kalpojot Kunga druvā!**

Mīļi sveicieni visiem brāļiem priesteriem, kuri
šajā mēnesī svin savas Priesterības jubilejas. Lai
sv. Gars piepilda Jūsu sirdis ar prieku par Jūsu
kalpošanu Dieva godam un dvēseļu pestīšanas
labā! *Plurimos annos!!! Pr. Andris Solims*

Apsveicam Dzimšanas dienā:

**Elitu Jaunvīksni (1.06.), ministrantu
Ivaru Čubatjuku (4.06.), Mariju
Nartišu un mūsu "belku" Antoniņu
Ratnieks (7.06.); Vandu Bērzkalni
(8.06.); sakristiānu Vladimīru
Čubatjuku un Viktoru Prikņu (13.06.);
Liliju Ivulāni un Lilitu Ieleju (17.06.), Jāni Loginu
(18.06.); mācītāju Ingusu Dāboliņu 55 gadu
jubilejā (26.06.), Lūkasu Znotiņu un Mariju
Tarvidu 65 gadu jubilejā (28.06.) u.c.**

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Lūdzam ziedot grīdas flīžu remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnāmā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reg. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv);

www.lielvardnieki.lv; [facebook.com/lielvardesbaznica](https://www.facebook.com/lielvardesbaznica)